

2. In de gevallen waarin naar de in dit artikel omschreven procedure wordt verwezen, gelden de onderstaande bepalingen.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dat ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de te behandelen materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid die krachtens artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de goedkeuring van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

4. De Commissie stelt de voorgenomen maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

5. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien het Comité geen advies heeft uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen

maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad binnen drie maanden nadat het voorstel bij hem is ingediend, nog geen besluit heeft genomen, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast.

Artikel 18

De bepalingen van deze verordening worden vóór 31 december 1991 in het kader van de voorstellen voor de voltooiing van de interne markt opnieuw bezien.

Artikel 19

Deze verordening treedt in werking op de dertigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 september 1990.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE

Merken van vlees dat wordt bestemd voor ander gebruik dan het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees van pluimvee en gekweekt vederwild

1. Het overstempelen moet zodanig worden uitgevoerd dat over het keurmerk als omschreven in bijlage I, hoofdstuk X, punt 44.1, onder a) en b), van Richtlijn 71/118/EEG, een x-vormig kruis wordt aangebracht, waarvan het snijpunt samenvalt met het centrum van het keurmerk en dat de gegevens van het keurmerk leesbaar laat.
2. Het bijzondere merk bestaat uit het keurmerk als omschreven in bijlage I, hoofdstuk X, punt 44, onder a) en b), van Richtlijn 71/118/EEG gewijzigd overeenkomstig punt 1.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor de opruiming en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders

COM(89) 509 def.

(Door de Commissie ingediend op 30 oktober 1989)

(89/C 327/16)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,
Gezien het voorstel van de Commissie,
Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,
Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen dient te nemen om gedurende een periode die op 31 december 1992 verstrijkt, geleidelijk de interne markt tot stand te brengen;

Overwegende dat de dierlijke produktie een zeer belangrijke plaats inneemt in de communautaire landbouw; dat bovendien dierlijke afvalfen die niet op de juiste wijze worden opgeruimd, ziekteverwekkers in het milieu kunnen verspreiden, waardoor de produktiviteit en de winstmarges in deze sector teruglopen;

Overwegende dat de aanwezigheid van ziekteverwekkers in produkten van dierlijke oorsprong dient te worden voorkomen om de consument veilige en gezonde produkten te garanderen;

Overwegende dat het vrije verkeer van door sterilisatie van dierlijke afvalfen verkregen produkten dient te worden bevorderd;

Overwegende dat bepalingen met betrekking tot de produktie en het in de handel brengen van vers vlees en van vlees van pluimvee zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) (vers vlees) en Verordening (EEG) (vlees van pluimvee); dat deze bepalingen niet gelden voor slachtbijprodukten die niet voor menselijke consumptie zijn bestemd; dat het wenselijk is geharmoniseerde voorschriften voor de handel in en de opruiming van slachtbijprodukten vast te stellen;

Overwegende dat, in het kader van het communautaire beleid van harmonisatie van de nationale bepalingen die ter bescherming van de gezondheid van dieren en de volksgezondheid gelden voor het handelsverkeer in dieren en dierlijke produkten, nu de noodzaak bestaat een geharmoniseerd systeem tot stand te brengen om ervoor te zorgen dat dierlijke afvalfen op zodanige wijze worden opgeruimd dat het gevaar voor de verspreiding van ziekteverwekkers feitelijk wordt weggenomen;

Overwegende dat dierlijke afvalfen moeten worden verwerkt in een erkend en onder toezicht staand verwerkingsbedrijf of op een andere passende wijze moeten worden opgeruimd; dat bovendien dierlijke afvalfen waaraan een hoog risico wordt toegeschreven, moeten worden verzameld en rechtstreeks naar een door de betrokken Lid-Staat aangewezen verwerkingsbedrijf moeten worden vervoerd; dat het aangewezen verwerkingsbedrijf onder bepaalde omstandigheden, met name wanneer de afstand en de voor het vervoer benodigde tijd zulks rechtvaardigen, in een andere Lid-Staat kan zijn gelegen;

Overwegende dat andere nuttige toepassingen van dierlijke afvalfen dienen te worden bevorderd; dat zulks mogelijk is wanneer wordt gegarandeerd dat deze andere toepassingen geen gevaar voor de gezondheid van landbouwhuisdieren of mensen opleveren;

Overwegende dat, om de insleep van ziekteverwekkers bij landbouwhuisdieren te voorkomen, ook maatregelen dienen te worden genomen om ervoor te zorgen dat de geproduceerde diervoeders in hygiënisch opzicht veilig zijn; dat de diervoederfabrikanten hun produktie hiertoe dienen te bewaken; dat bovendien richtsnoeren voor het op hygiënische wijze produceren van diervoeders moeten worden uitgewerkt;

Overwegende dat het nemen van maatregelen voor de uitvoering van deze verordening aan de Commissie dient te worden toevertrouwd; dat hiertoe procedures voor de samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten moeten worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Ter bescherming van de gezondheid van dieren en van de volksgezondheid worden bij deze verordening vastgesteld: voorschriften voor de opruiming en verwerking van dierlijke afvalfen waarmee de vernietiging van eventueel in dit materiaal aanwezige ziekteverwekkers wordt beoogd, en voorschriften voor een zodanige produktie van diervoeders dat de aanwezigheid van ziekteverwekkers in deze diervoeders wordt voorkomen. Deze verordening bevat tevens voorschriften voor het in de handel brengen van slachtbijprodukten die voor andere doeleinden dan menselijke consumptie zijn bestemd.

2. Deze verordening doet geen afbreuk aan de veterinaire regeling met betrekking tot de uitroeiing van specifieke ziekten.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende begripsbepalingen:

- „dierlijke afvalfen”: laag- en hoog-risicomateriaal van dierlijke of mariene oorsprong, met inbegrip van dode dieren, dat op zodanige wijze moet worden opgeruimd of verwerkt dat de verspreiding van dierziekten of zoönoses wordt voorkomen. Voor de toepassing van deze verordening worden dierlijke uitwerpselen en etensresten niet als dierlijke afvalfen beschouwd;
- „laag-risicomateriaal”: slachtbijprodukten van dierlijke of mariene oorsprong die geen bijzonder gevaar voor het verspreiden van dierziekten of zoönoses opleveren;
- „hoog-risicomateriaal”: in deze verordening nader aangeduid materiaal van dierlijke of mariene oorsprong, ten aanzien waarvan wordt vermoed of is aangetoond dat het een ernstig gevaar voor het verspreiden van dierziekten of zoönoses inhoudt;
- „slachtbijprodukten”: bijprodukten van het slachten die niet zijn bestemd voor menselijke consumptie en uitsluitend afkomstig zijn van dieren waarvan het vlees voor menselijke consumptie is goedgekeurd;
- „verwerkingsbedrijf”: een bedrijf waar dierlijke afvalfen worden gesteriliseerd om ziekteverwekkers te vernietigen;
- „voeder voor gezelschapsdieren”: geheel of gedeeltelijk uit vlees of slachtafvalfen bereid voeder voor honden, katten en andere gezelschapsdieren;
- „technische produkten”: produkten bestemd voor andere doeleinden dan menselijke consumptie of vervoeding aan dieren;
- „diervoeders”: diervoeders als omschreven in artikel 2, onder a), van Richtlijn 79/373/EEG ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ PB nr. L 86 van 6. 4. 1979, blz. 30.

- „inrichting”: een verwerkingsbedrijf, een bedrijf waar voeder voor gezelschapsdieren wordt bereid, of een bedrijf waar slachtbijproducten worden gebruikt voor de vervaardiging van technische produkten;
- „bevoegde instantie”: de door de betrokken Lid-Staat aangewezen instantie.

HOOFDSTUK II

Voorschriften betreffende de behandeling van dierlijke afval- len en het in de handel brengen van het eindprodukt

A. Hoog-risicomateriaal

Artikel 3

1. De volgende hoog-risicomaterialen moeten in een door de Lid-Staat overeenkomstig artikel 4, lid 1, aangewezen nabijgelegen verwerkingsbedrijf worden verwerkt of overeenkomstig lid 2 door verbranding of begraving worden opgeruimd:

- a) runderen, varkens (gehouden als huisdier), geiten, schapen, eenhoevige dieren, pluimvee en andere voor de landbouwproductie gehouden dieren die op het landbouwbedrijf zijn gestorven, met inbegrip van doodgeboren dieren en ongeboren vruchten;
- b) dode dieren die niet onder het bepaalde in letter a) vallen, maar die door de bevoegde instantie van de Lid-staat zijn aangewezen;
- c) dieren die op het landbouwbedrijf of na aankomst in het verwerkingsbedrijf zijn gedood om een epizoötische ziekte uit te roeien;
- d) dierlijke afval, afkomstig van dieren die blijkens de veterinaire keuring bij het slachten klinische verschijnselen of andere aanwijzingen van op mensen overdraagbare ziekten vertoonden en die om deze reden of wegens de aanwezigheid van residuen niet voor menselijke consumptie in aanmerking komen;
- e) die delen van geslachte dieren die niet voor de keuring na het slachten zijn aangeboden, met uitzondering van huiden, vellen, hoeven, veren, wol, hoornen en soortgelijke produkten;
- f) vlees, vlees van pluimvee, vis, visprodukten, wild en vleesprodukten die bedorven zijn;
- g) uit derde landen ingevoerde dieren, vers vlees, vlees van pluimvee, vis, wild en vleesprodukten die niet voldoen aan de veterinaire voorschriften voor invoer in de Gemeenschap, tenzij zij opnieuw worden uitgevoerd of tenzij invoer ervan is toegestaan op beperkende voorwaarden die in communautaire bepalingen zijn vastgesteld.

2. De bevoegde instanties kunnen besluiten dat hoog-risicomateriaal door verbranding of begraving moet worden opgeruimd, wanneer:

- het vervoer van met een epizoötische ziekte besmette of vermoedelijk daarmee besmette dieren naar het meest nabije destructiebedrijf wordt geweigerd wegens het daaraan verbonden gevaar voor de gezondheid van dieren;

- een epizoötische ziekte zo ruim is verspreid dat de capaciteit van het destructiebedrijf ontoereikend is;
- het betrokken dierlijke afval afkomstig is van een moeilijk bereikbare plaats;
- de dieren besmet zijn of vermoedelijk besmet zijn met een ernstige ziekte die een bedreiging voor de gezondheid van mens of dier kan vormen en die de warmtebehandeling zou kunnen overleven;
- de hoeveelheid en de af te leggen afstand zodanig zijn dat ophalen van het afval niet verantwoord is.

Begraving moet diep genoeg gebeuren om te voorkomen dat vleesetende dieren de kadavers opgraven, en moet in droge grond gebeuren. Alvorens te worden begraven moeten de kadavers worden overgoten met creoline of een andere door de bevoegde instantie voorgeschreven stof.

Artikel 4

1. De Lid-Staten wijzen voor elk deel van hun grondgebied een of meer verwerkingsbedrijven aan voor het ophalen en verwerken van hoog-risicomateriaal. Een Lid-Staat kan besluiten een verwerkingsbedrijf in een andere Lid-Staat aan te wijzen na daarover overeenstemming met die andere Lid-Staat te hebben bereikt.

2. Verwerkingsbedrijven moeten:

- i) door de bevoegde instantie zijn erkend en voldoen aan de voorschriften in bijlage II, hoofdstuk I;
- ii) dierlijke afval behandelen, verwerken en opslaan overeenkomstig de voorschriften in bijlage II, hoofdstuk II;
- iii) door de bevoegde instanties worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 10;
- iv) ervoor zorgen dat de door verwerking verkregen produkten voldoen aan de voorschriften in bijlage II, hoofdstuk III.

B. Laag-risicomateriaal

Artikel 5

1. Laag-risicomateriaal moet worden verwerkt in een erkend verwerkingsbedrijf, in een bedrijf waar voeder voor gezelschapsdieren wordt bereid of in een bedrijf waar farmaceutische of technische produkten worden vervaardigd, of moet overeenkomstig artikel 3, lid 2, door verbranding of begraving worden opgeruimd.

2. Verwerkingsbedrijven die laag-risicomateriaal verwerken, moeten voldoen aan de in artikel 4, lid 2, vastgestelde eisen. Wanneer laag-risicomateriaal samen met hoog-risicomateriaal wordt verwerkt, wordt het mengsel als hoog-risicomateriaal beschouwd.

3. Inrichtingen die laag-risicomateriaal gebruiken voor de bereiding van voeder voor gezelschapsdieren of de vervaardiging van farmaceutische of technische produkten, moeten:

- i) door de bevoegde instantie zijn geregistreerd en voldoen aan de in bijlage III vastgestelde voorwaarden;
- ii) met geregelde tussenpozen door de bevoegde instantie worden geïnspecteerd om te controleren of zij deze verordening naleven.

Artikel 6

Volgens de procedure van artikel 21 kan, voor zover zulks voor de bescherming van gezelschapsdieren of met het oog op de volksgezondheid of de gezondheid van dieren noodzakelijk is, worden bepaald aan welke behandeling bepaalde slachtbijproducten tijdens de bereiding van voeder voor gezelschapsdieren moeten worden onderworpen.

C. Afwijkende maatregelen

Artikel 7

1. De bevoegde instanties kunnen bij wijze van afwijkende maatregel toestaan dat:
  - i) dierlijke afvalfen worden gebruikt voor wetenschappelijke doeleinden;
  - ii) dierlijke afvalfen als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder a), b) en e), en artikel 5 worden gebruikt voor het voederen van dierentuin-, circus- en pelsdieren en in bijzondere gevallen ook van andere dieren.
2. Volgens de procedure van artikel 21 kunnen andere afwijkende maatregelen en de bij de toepassing ervan in acht te nemen voorwaarden worden vastgesteld.

D. Algemene bepalingen

Artikel 8

Dierlijke afvalfen moeten worden verzameld, vervoerd en geïdentificeerd overeenkomstig de in bijlage I opgenomen hygiënische voorschriften.

Artikel 9

De voor de verwerkingsbedrijven verantwoordelijke personen moeten alle nodige maatregelen treffen om aan de voorschriften van deze verordening te voldoen, en met name moeten zij:

- de punten in het verwerkingsbedrijf waar zich problemen kunnen voordoen, opsporen en controleren;
- monsters nemen om de microbiologische toestand van de produkten na de warmtebehandeling te controleren;
- de resultaten van de diverse controles en tests vastleggen en gedurende ten minste twee jaar voor overlegging aan de bevoegde instanties bewaren;

- aan elke te verzenden charge op zodanige wijze een partijnummer toekennen dat de periode van produktie ervan kan worden teruggevonden. Dit partijnummer moet zijn vermeld op het document dat de partij vergezelt, of op het etiket.

Artikel 10

1. De bevoegde instanties moeten in de erkende verwerkingsbedrijven met geregelde tussenpozen inspecties en op aselechte steekproeven gebaseerde controles uitvoeren met betrekking tot:
  - de naleving van het bepaalde in deze verordening;
  - de microbiologische toestand van de produkten na de warmtebehandeling.
2. De analyses en tests moeten worden uitgevoerd volgens beproefde en wetenschappelijk erkende methoden, en met name volgens die methoden welke in communautaire bepalingen of andere internationale normen zijn vastgesteld.

Artikel 11

1. Een Lid-Staat moet een lijst van erkende verwerkingsbedrijven opstellen en aan elk van deze bedrijven een officieel nummer toekennen. De Lid-Staten moeten deze lijst meedelen aan de overige Lid-Staten en aan de Commissie.
2. Als bij inspecties blijkt dat niet aan alle in deze verordening gestelde eisen wordt voldaan, neemt de bevoegde instantie passende maatregelen.

Artikel 12

1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover zulks voor een uniforme toepassing van deze verordening noodzakelijk is, controles ter plaatse uitvoeren; met name kunnen zij nagaan of erkende inrichtingen zich werkelijk aan deze verordening houden. De Commissie moet de Lid-Staten van de resultaten van het onderzoek in kennis stellen.

Een Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, moet de deskundigen bij de uitvoering van hun taak alle nodige bijstand verlenen.

De algemene bepalingen voor de uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

2. De betrokken Lid-Staat neemt alle maatregelen die nodig zijn om rekening te houden met de resultaten van de in lid 1 bedoelde controles. Als de Lid-Staat deze maatregelen niet neemt, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 20 verbieden dat produkten die afkomstig zijn van een verwerkingsbedrijf dat niet langer aan de bepalingen van deze verordening voldoet, in de handel worden gebracht.

Artikel 13

De voorschriften die zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) van de Raad inzake veterinaire controles in het intra-

communautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt, zijn van toepassing, met name ten aanzien van de organisatie van de door de Lid-Staat van bestemming uitgevoerde controles en de naar aanleiding van deze controles te ondernemen acties, alsmede ten aanzien van de toe te passen vrijwaringsmaatregelen.

HOOFDSTUK III

Voorschriften inzake de microbiologische controles van mengvoeders

Artikel 14

Diervoederfabrikanten moeten alle maatregelen nemen die nodig zijn om besmetting van diervoeders met ziekteverwekkers te voorkomen. Met name moeten zij:

- indien nodig, een passende behandeling door verhitting en compressie of volgens een andere methode invoeren om diervoedergrondstoffen van dierlijke, mariene of plantaardige oorsprong te ontsmetten;
- de onderdelen van het verwerkingsproces die problemen kunnen opleveren, opsporen en controleren;
- maatregelen nemen om herbesmetting te voorkomen;
- microbiologische controles uitvoeren overeenkomstig het bepaalde in artikel 15.

Artikel 15

1. Diervoederfabrikanten moeten met geregelde tussenpozen microbiologische controles uitvoeren.
2. De microbiologische controles moeten behelzen:
  - onderzoek van de verschillende diervoedergrondstoffen van dierlijke, mariene of plantaardige oorsprong op salmonella of enterobacteriaceae;
  - onderzoek van de diervoeders op salmonella of enterobacteriaceae;
  - indien nodig, onderzoek van mogelijke bronnen van besmetting zoals vuil op de vloer, stof, vaten en vervoermiddelen.
3. Wanneer bij de microbiologische controles blijkt dat diervoeders met ziekteverwekkers zijn besmet, moet de fabrikant passende maatregelen nemen, en met name moet hij:
  - de besmette partijen (opnieuw) verwerken;
  - de controles intensiveren.

Artikel 16

De Commissie kan een aanbeveling met richtsnoeren voor het op hygiënische wijze bereiden van diervoeders vaststellen. In deze aanbeveling kunnen criteria voor de bemonstering en microbiologische criteria worden opgenomen.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 17

1. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 21 nadere regelingen voor de in artikel 10, lid 1, bedoelde controles vast.
2. Volgens dezelfde procedure stelt de Commissie de referentiemethoden voor bacteriologisch onderzoek vast.

Artikel 18

De bijlagen van deze verordening worden door de Commissie volgens de procedure van artikel 21 gewijzigd, zulks met name om deze in overeenstemming met de technologische vooruitgang te brengen.

Artikel 19

Totdat communautaire voorschriften betreffende de invoer van dierlijke afval, produkten daarvan en diervoeders uit derde landen ten uitvoer worden gelegd, passen de Lid-Staten voor deze invoer voorwaarden toe die ten minste gelijkwaardig zijn met die welke bij deze verordening zijn vastgesteld. De invoer van hoog-risicomateriaal als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder a) tot en met f), is evenwel verboden.

Artikel 20

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze procedure onverwijld bij het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ opgericht Permanent Veterinair Comité (hierna „het Comité” genoemd) ingeleid door zijn voorzitter, hetzij op eigen initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat.
2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten overeenkomstig genoemd

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

artikel gewogen. De voorzitter neemt niet deel aan de stemming.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

4. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van 15 dagen, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 21

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, zijn de volgende bepalingen van toepassing.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is

voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet deel aan de stemming.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

4. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 22

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1991.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE I

Hygiënische voorschriften voor het verzamelen en vervoeren van dierlijke afval

1. Dierlijke afval moet worden verzameld en naar de inrichtingen worden vervoerd met gebruikmaking van geschikte vaten of vervoermiddelen, waaruit geen vloeistof mag lekken. De vaten en vervoermiddelen moeten op passende wijze zijn afgedekt.
2. De vervoermiddelen en opnieuw te gebruiken vaten moeten schoon worden gehouden.
3. De bevoegde instantie moet de nodige maatregelen nemen om de verplaatsingen van hoog-risicomateriaal te controleren, indien nodig door te verlangen dat een administratie wordt bijgehouden of dat documenten worden opgemaakt die dit materiaal moeten vergezellen tijdens het vervoer ervan naar de plaats waar het zal worden opgeruimd, of door verzegeling.
4. Tijdens het vervoer moet laag-risicomateriaal vergezeld gaan van een document waarin moeten zijn vermeld:
  - a) de herkomst;
  - b) de naam of aard van het dierlijke afval;
  - c) de hoeveelheid.

Indien dit materiaal niet onverpakt rechtstreeks van het slachthuis naar een verwerkingsbedrijf wordt vervoerd, moeten de onder a), b) en c) bedoelde informatie en de woorden „On eetbaar, niet voor menselijke consumptie” ook zijn vermeld op een etiket dat is bevestigd op de vaten, kartons of andere verpakkingen, zulks in letters van ten minste 2 cm hoog.

BIJLAGE II

VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE HYGIËNE IN VERWERKINGSBEDRIJVEN

HOOFDSTUK I

Eisen voor de erkenning van verwerkingsbedrijven

1. De gebouwen en voorzieningen moeten aan de volgende eisen voldoen:
  - a) De ruimten van het verwerkingsbedrijf moeten op passende wijze zijn gescheiden van de openbare weg en van de ruimten van andere bedrijven zoals slachthuizen. Ruimten voor de verwerking van hoog-risicomateriaal mogen niet op hetzelfde terrein zijn gelegen als een slachthuis, tenzij zij zijn ondergebracht in een volledig apart gebouw; onbevoegden en dieren mogen geen toegang hebben tot het bedrijf.
  - b) Het bedrijf omvat een rein en een onrein gedeelte die op passende wijze gescheiden moeten zijn. Het onreine gedeelte moet een overdekte ruimte hebben voor de inontvangstneming van de dierlijke afvalfen en moet zo zijn gebouwd dat het gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten is. De vloeren ervan moeten zo zijn aangelegd dat vloeistoffen gemakkelijk kunnen wegvloeiën. Het moet zijn voorzien van geschikte toiletten, kleedlokalen en wastafels voor het personeel. Indien nodig, moeten in het onreine gedeelte adequate voorzieningen voor het onthuiden of ontharen van dieren en een opslagruimte voor huiden aanwezig zijn.
  - c) Voor het verwerken van dierlijke afvalfen overeenkomstig hoofdstuk II moeten de nodige capaciteit en een toereikende voorziening voor het opwekken van stoom beschikbaar zijn.
  - d) Indien nodig, moet het onreine gedeelte beschikken over een voorziening om de dierlijke afvalfen te verkleinen en een voorziening om de fijnge maakte dierlijke afvalfen in de verwerkingsinstallatie te laden.
  - e) Voor de verwerking van de dierlijke afvalfen overeenkomstig hoofdstuk II is een gesloten verwerkingsinstallatie nodig. Deze installatie moet zijn voorzien van:
    - meetapparatuur om de temperatuur en de druk te controleren op punten waar deze van belang zijn;
    - registreer toestellen die onafgebroken de meetresultaten registreren;
    - een adequaat veiligheidssysteem om te voorkomen dat de afvalfen onvoldoende worden verhit.
  - f) Om herbesmetting te voorkomen moeten de voorzieningen voor het lossen van de verwerkingsinstallatie, het verder verwerken van het verhitte materiaal en de opslag van de eindprodukten op passende wijze van het onreine gedeelte gescheiden zijn.
2. Het verwerkingsbedrijf moet beschikken over adequate voorzieningen voor de reiniging en ontsmetting van de vaten waarin dierlijke afvalfen in ontvangst worden genomen, en van de vervoermiddelen waarin deze afvalfen worden vervoerd.
3. Er moet worden gezorgd voor adequate voorzieningen om de wielen van vervoermiddelen waarmee hoog-risicomateriaal wordt vervoerd te ontsmetten vlak voordat deze vervoermiddelen het bedrijfsterrein verlaten.
4. Er dient een installatie voor de afvoer van afvalwater aanwezig te zijn die aan de hygiënische eisen voldoet.
5. Het verwerkingsbedrijf moet zelf beschikken over of gebruik maken van de diensten van een laboratorium dat uitgerust is om de noodzakelijke analyses uit te voeren, en met name om te controleren of wordt voldaan aan het bepaalde in hoofdstuk III.

HOOFDSTUK II

Hygiënische voorschriften met betrekking tot de te volgen werkwijze

1. Dierlijke afvalfen moeten zo spoedig mogelijk na aankomst in het bedrijf worden verwerkt. Tot de verwerking moeten zij op passende wijze worden opgeslagen.
2. Vaten en vervoermiddelen die voor het vervoer van dierlijke afvalfen worden gebruikt, moeten na elk gebruik worden gereinigd, schoongespoeld en ontsmet.
3. Personen die in het onreine gedeelte werkzaam zijn, mogen het reine gedeelte niet betreden zonder hun werkkleding en hun schoeisel te hebben verwisseld. Toestellen en gereedschappen mogen niet van het onreine gedeelte naar het reine gedeelte worden gebracht.

4. Afvalwater dat afkomstig is van het onreine gedeelte van een verwerkingsbedrijf dat hoog-risicomateriaal behandelt, moet in een sterilisatie-installatie of met behulp van chemische middelen worden ontsmet.
5. Er moeten systematisch preventieve maatregelen tegen knaagdieren, insecten en ander ongedierte worden getroffen.
6. Bij de verwerking van dierlijke afvalstoffen moeten de volgende voorschriften in acht worden genomen:
  - a) Indien nodig moet het materiaal in een „crusher” worden verkleind alvorens te worden verhit.
  - b) De dierlijke afvalstoffen moeten op zodanige wijze worden verwerkt dat na de verwerking de door deze verwerking verkregen producten voldoen aan de in hoofdstuk III vastgestelde microbiologische normen.
De F_0 -waarde die in het midden van het grootste deeltje moet worden bereikt, wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 21. De belangrijkste parameters van het verwerkingsproces moeten onafgebroken volgens betrouwbare methoden worden geregistreerd, uit welke gegevens moet blijken dat het materiaal voldoende is verhit.
7. De installaties en toestellen moeten goed worden onderhouden en de meetapparatuur moet regelmatig worden gekalibreerd.
8. De eindproducten moeten in het verwerkingsbedrijf op zodanige wijze worden opgeslagen dat herbesmetting uitgesloten is.
9. Huiden moeten gedurende een periode van ten minste acht dagen met zout worden behandeld; hiertoe moet zout worden gebruikt waaraan 5 % soda is toegevoegd.

HOOFDSTUK III

Voorschriften betreffende de producten na verwerking

1. Als het hoog-risicomateriaal betreft, moeten monsters die onmiddellijk na beëindiging van het sterilisatieproces zijn genomen, vrij zijn van hittebestendige sporen van bacteriën (*Clostridium perfringens* afwezig in 1 g).
2. Monsters van in het destructiebedrijf opgeslagen eindproducten uit laag- of hoog-risicomateriaal moeten aan de volgende normen voldoen:
Salmonella in 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$
Enterobacteriaceae: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 3 \times 10^2$ in 1 g
waarbij:
 n = aantal deelmonsters waaruit het monster bestaat;
 m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als bevredigend beschouwd indien het aantal bacteriën in geen enkel deelmonster groter is dan m ;
 M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt als onbevredigend beschouwd indien het aantal bacteriën in een of meer deelmonsters gelijk is aan of groter is dan M ;
 c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd indien het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m .

BIJLAGE III

Eisen voor de registratie van inrichtingen die voeder voor gezelschapsdieren bereiden of farmaceutische of technische producten vervaardigen

Inrichtingen die dierlijke afvalstoffen gebruiken om voeder voor gezelschapsdieren te bereiden of farmaceutische of technische producten te vervaardigen, kunnen slechts door de bevoegde instanties worden geregistreerd indien zij aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) Zij moeten passende voorzieningen hebben getroffen om de dierlijke afvalfen op veilige wijze te kunnen opslaan en behandelen.
- b) Zij moeten passende maatregelen hebben genomen voor de vernietiging van niet gebruikte dierlijke afvalfen die na de produktie van voeder voor gezelschapsdieren of van technische of farmaceutische produkten overblijven, of zij moeten deze afvalfen naar een verwerkingsbedrijf of een verbrandingsoven zenden.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 85/511/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer

COM(89) 512 def.

(Door de Commissie ingediend op 30 oktober 1989)

(89/C 327/17)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Raad bij Richtlijn 85/511/EEG ⁽¹⁾ gemeenschappelijke maatregelen heeft vastgesteld ter bestrijding van mond- en klauwzeer;

Overwegende dat met het oog op de voltooiing van de interne markt op 1 januari 1993, de communautaire maatregelen die reeds zijn vastgesteld om mond- en klauwzeer in de gehele Gemeenschap te bestrijden, moeten worden gewijzigd; dat het van essentieel belang is dat in de gehele Gemeenschap hetzelfde beleid wordt gevoerd;

Overwegende dat uit een door de Commissie uitgevoerde studie inzake de bestrijding van mond- en klauwzeer is gebleken dat een niet-vaccinatiebeleid voor de Gemeenschap als geheel goedkoper en veiliger is dan een vaccinatiebeleid; dat volgens deze studie aan het manipuleren van virussen in laboratoria risico's verbonden zijn, aangezien virussen kunnen ontsnappen en zich onder voor de ziekte vatbare dieren in de naaste omgeving kunnen verspreiden, terwijl ook het gebruik van vaccins gevaarlijk kan zijn wanneer geen inactiveringsmethoden die volledige veiligheid garanderen, worden toegepast;

Overwegende dat uit de studie van de Commissie inzake mond- en klauwzeer duidelijk is gebleken dat vanaf een bepaalde datum de vaccinatie tegen deze ziekte officieel moet worden stopgezet; dat uit de studie ook is gebleken dat tegelijkertijd moet worden overgegaan op een beleid waarbij besmette dieren systematisch worden afgemaakt en afgevoerd voor destructie („stamping out”);

Overwegende dat al bij Beschikking 88/397/EEG van de Commissie van 12 juli 1988 tot coördinatie van de door de Lid-Staten krachtens artikel 6 van Richtlijn 85/511/EEG van de Raad vastgestelde maatregelen ⁽²⁾ de minimaal te hanteren voorschriften zijn vastgesteld die in elke Lid-Staat moeten worden toegepast wanneer wordt afgeweken van de regel, dat alle dieren op een besmet bedrijf moeten worden afgemaakt;

Overwegende dat verdere maatregelen zullen worden genomen met betrekking tot het verhoogde risico voor de Gemeenschap in verband met de invoering van het nieuwe beleid, met name wat betreft de handel in vee en dierlijke produkten uit derde landen;

Overwegende dat het in extreme situaties waarin de epizootie zich op grote schaal dreigt te verspreiden, noodzakelijk kan zijn noodvaccinaties uit te voeren; dat in verband daarmee de voorwaarden moeten worden vastgesteld waaronder deze vaccinatie mag worden uitgevoerd;

Overwegende dat de Gemeenschap een aparte maatregel moet treffen voor het aanleggen van reservevoorraden vaccins en de oprichting van vaccinbanken;

Overwegende dat aparte maatregelen moeten worden getroffen waarin de financiële steun aan de Lid-Staten, voor het afmaken en de destructie van dieren, en andere noodmaatregelen worden geregeld;

Overwegende dat de toepassing van de nieuwe maatregelen permanent door de Commissie moet worden gevolgd en dat zij de Raad verslag moet uitbrengen over de uitvoering van de betrokken maatregelen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 85/511/EEG wordt als volgt gewijzigd:

⁽¹⁾ PB nr. L 315 van 26. 11. 1985, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. L 189 van 20. 7. 1988, blz. 25.